

Mariana Oprescu (Sania Turikov) și Mihai Dogaru (Volodea Maximov)

TEATRUL TINERETULUI

„FOȘTII COPII” de Nina Ivanter

Data premierei : 8 ianuarie 1963. Regia : Constantin Codrescu. Scenografia : Elena Simirad-Munteanu. Distribuția : Mihai Dogaru (Volodea Maximov) ; Magda Popovici (Lida) ; Tatiana Popa (Julia) ; Mariana Oprescu (Sania Turikov) ; Alexandrina Halic (Kostea Iakovlev) ; Ion Manta (Vadim Nikolaevici) ; Eugenia Eftimie (Mătușa Dusea) ; Emilia Manta (Iakovleva) ; Constantin Cristescu (Sotul) ; Victoria Gheorghiu (Soția) ; Luiza Marinescu (Mătușa lui Sania Turikov) ; Ion Gheorghe Arcudeanu (Igor) ; Adrian Liculescu (Șura Stepușkia) ; Gabriel Liculescu (Iura Iakovlev).

Colocviul dramatic pe care îl animă Nina Ivanter vizează, îndeosebi, problema formării profilului moral al adolescentului în condițiile societății sovietice, măsura în care normele etice superioare ale acestei societăți pot să influențeze complicatul proces de naștere a unei personalități. Dezbaterea pune în lumină ideea că în viață există — odată trecut hotarul copilăriei — datorii și răspunderi și că, dincolo de micile sau marile drame, închipuite

sau reale, ele nu trebuie împlinite doar în parte, ocolite sau uitate — chiar dacă nu toate sînt codificate și chiar dacă ignorarea lor nu e sancționată în vreun fel. Imperativul moral care dictează și asigură împlinirea lor se află în educația nouă, comunistă, al cărei exponent este în piesă Vadim Nikolaevici, directorul unei case de copii. Acesta — înzestrat cu toate atribuțiile care să-l recomande ca pe un excelent pedagog : putere de pătrundere, înțe-

legere, sensibilitate, fantezie — știe să intervină cu pricepere și tact, atunci când trebuie, pentru a deschide pe rînd tinerilor eroi ai piesei, Volodea și Iulia, cite o fereastră spre înțelegerea vieții. În legătură cu rolul educatorului, Nina Ivanter se oprește și asupra definirii răspunderilor pe care le au părinții față de copil. De unde încep și unde se termină ele? Cîteva situații, laconic și expresiv rezolvate, sînt menite să dea răspuns acestor noi întrebări, lărgind sfera de interes a piesei.

Foștii copii a fost pusă în scenă la Teatrul Tineretului de Constantin Codrescu. Încă un actor care își încearcă forțele în regie. Și spectacolul poartă indoita amprentă a unui regizor-actor și a unui debutant. Mai întii, o îndrumare prețioasă, în componerea celor mai multe dintre roluri și în relațiile dintre actori, spre o interpretare care nu se oprește la datele de suprafață, grija de a pune în valoare textul, în primul rînd prin actori — ceea ce a făcut ca ideile piesei să apară limpezi în spectacol —, scrupulozitatea și migala în lucrarea fiecărei scene în parte.

Excesiva grijă față de amănunt a îndepărtat însă pe regizor de viziunea de ansamblu. Spectacolul nu se leagă în suficientă măsură, nu are încă ritmul cuvenit. Socotim, de asemenea, că piesa nu cîștigă nimic prin intrarea în scenă a actorilor din diferite colțuri ale sălii, pe un podium. Cu atît mai mult cu cît dimensiunile sălii nu recomandă în general folosirea unor atare mijloace.

Scenografia, semnată de Elena Simirad-Munteanu, în acord cu cerințele

piesei, simplă, discretă, foarte sugestivă.

Rolul instructorului de pionieri Volodea Maximov a fost abordat cu înțelegere de Mihai Dogaru, care a pus accentul în primul rînd pe reliefaarea conștiinței răspunderilor pe care o capătă eroul. Am vrea să-i atragem atenția asupra unui ușor retorism, care se cere a fi înlăturat. Tatiana Popa (Iulia) a dat viață mai firesc întrebărilor și transformărilor pe care le trăiește personajul, adăugînd și ceva din farmecul propriu adolescenței. Același farmec a fost adus în scenă, în două roluri episodice, de Magda Popovici (Lida) și Ion Gheorghe Arcudeanu (Igor), acesta din urmă într-o modalitate comică.

Personajele-copii au fost interpretate cu autenticitate de actorii-copii Gabriel Liculescu (Iura Iakovlev) și Adrian Liculescu (Șura Stepuşkin) și în travestiri de Alexandrina Halic (Kostea Iakovlev) și Mariana Oprescu (Sania Turikov). La aceasta a fost vizibilă o desprindere de unele clișee a căror folosire am remarcat-o cu alte prilejuri. Interpretarea sa ni s-a părut de aceea, astă dată, mult mai proaspătă.

Ion Manta a compus în culori luminoase chipul lui Vadim Nikolaevici, înfățișîndu-l ca pe un pedagog înaintat, un părinte și prieten totodată al copiilor încredințați lui.

Eugenia Eftimie (Mătușa Dusea), Emilia Manta (Iakovleva), Luiza Marinescu (Mătușa lui Sania Turikov), Victoria Gheorghiu (Soția) și Constantin Cristescu (Soțul) au adus o contribuție meritorie la reușita spectacolului.

Ilie Rusu

A DOUA DISTRIBUȚIE

TEATRUL NAȚIONAL „I. L. CARAGIALE“

„ORFEU ÎN INFERN“ de Tennessee Williams

Piesa lui Tennessee Williams se definește, printre altele, prin complexitatea, profunzimea și varietatea personajelor. Pentru actori, ea constituie un admirabil exercițiu, o ocazie de a crea caractere puternice, net conturate, cu

particularități pregnante și dotate cu o intensă viață lăuntrică.

De aceea, este foarte bine că la Teatrul Național „Ion Luca Caragiale“ rolul atît de bogat și de dificil al lui Carol Cutrere a fost încredințat, într-o